

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 4:32 A byli ohromeni nad jeho učením, protože jeho slovo bylo pronášeno v pravomoci (B21 – jeho slovo mělo moc).

Christ reached the people where they were. He presented the plain truth to their minds in the most forcible, simple language. The humble poor, the most unlearned, could comprehend, through faith in Him, the most exalted truths. No one needed to consult the learned doctors as to His meaning. He did not perplex the ignorant with mysterious inferences, or use unaccustomed and learned words, of which they had no knowledge. The greatest Teacher the world has ever known, was the most definite, simple, and practical in His instruction. GW 49.3

GW – Pracovníci evangelia 49.3 Kristus oslovoval lidi tam, kde se nacházeli. Předkládal jim jasnou pravdu tím nejsrozumitelnějším a nejjednodušším jazykem. Skromní chudí, ti nejméně vzdělaní, mohli skrze víru v Něho pochopit ty nejvznešenější pravdy. Nikdo se nemusel radit s učenými teology, co tím myslel. Nevzdělaným nemátl hlavu tajemnými závěry ani nepoužíval neobvyklá a učená slova, která neznali. Největší Učitel, jakého kdy svět poznal, byl ve svém učení v největší možné míře jasný, jednoduchý a praktický.

But while His teaching was simple, He spoke as one having authority. This characteristic set His teaching in contrast with that of all others. The rabbis spoke with doubt and hesitancy, as if the Scriptures might be interpreted to mean one thing or exactly the opposite. The hearers were daily involved in greater uncertainty. But Jesus taught the Scriptures as of unquestionable authority. Whatever His subject, it was presented with power, as if His words could not be controverted. DA 253.5

DA – Touha věků 253.5 Jeho učení bylo sice prosté, ale také úplně jiné než všechna ostatní, protože Ježíš mluvil jako “ten, kdo má moc”. Rabíni se vyjadřovali neurčitě a váhavě, jako by se Písmo dalo chápat tak, anebo přesně naopak. Jejich posluchači propadali stále větší nejistotě. Ježíš však vykládal Písmo jako zcela nepochybné svědectví. Jakékoliv téma vysvětloval s takovou mocí, že Jeho slova nemohl nikdo zpochybnit. (srv. TV 157.2)

When his doctrines were opposed, he defended them with so great zeal and certainty as to impress his hearers that he would die, if need be, to sustain the authority of his teachings. RH January 7, 1890, par. 4

RH – časopis Review and Herald, 7. ledna 1890, odst. 4 Když Jeho naukám někdo oponoval, bránil je s takovou horlivostí a přesvědčením, až to v Jeho posluchačích vzbuzovalo dojem, že by byl ochoten na podporu věrohodnosti svého učení jít i na smrt.

It was the work of Christ to present the truth in the framework of the gospel, and to reveal the precepts and principles that He had given to fallen man. Every idea He presented was His own. He needed not to borrow thoughts from any, for He was the originator of all truth. He could present the ideas of prophets and philosophers, and preserve His originality; for all wisdom was His; He was the source, the

fountain, of all truth. He was in advance of all, and by His teaching He became the spiritual leader for all ages. 1SM 409.2

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 409.2 Kristovým úkolem bylo předkládat pravdu v rámci evangelia a představovat zásady a principy, které dal padlému člověku. Každá z předložených myšlenek byla Jeho vlastní. Nepotřeboval si je od nikoho vypůjčovat, protože byl původcem veškeré pravdy. Mohl předkládat myšlenky proroků a filozofů, a přitom si zachovat svou vlastní originalitu, neboť veškerá moudrost patřila Jemu. Byl původcem, zdrojem veškeré pravdy. Existoval před všemi ostatními a svým učením se stal duchovním vůdcem pro všechny věky.

Jesus takes up the commandments separately, and explains the depth and breadth of their requirement. Instead of removing one jot of their force, He shows how far-reaching their principles are, and exposes the fatal mistake of the Jews in their outward show of obedience. He declares that by the evil thought or the lustful look the law of God is transgressed. One who becomes a party to the least injustice is breaking the law and degrading his own moral nature. Murder first exists in the mind. He who gives hatred a place in his heart is setting his feet in the path of the murderer, and his offerings are abhorrent to God. DA 310.2

DA – Touha věků 310.2 Ježíš probírá jedno přikázání po druhém a vysvětluje hloubku a dosah jejich požadavků. Neubírá z nich ani jediné písmenko, ale poukazuje na jejich dalekosáhlý význam. Odhaluje vnější okázalou poslušnost Židů jako osudný omyl. Prohlašuje, že přestoupením Božího zákona je i zlá myšlenka či chtivý pohled. Člověk, který se podílí na sebemenší nespravedlnosti, porušuje zákon a znehodnocuje svou morální sílu. Vražda vždy začíná nejprve myšlenkou. Ten, kdo ve svém srdci chová nenávist, sestupuje na cestu vraha a jeho oběti jsou Bohu odporné. (srv. TV 194.5)

The Pharisees were dissatisfied with the teachings of Christ. The practical godliness which he enjoined condemned them. They desired him to dwell upon the external observances of the ceremonial law, and the customs and traditions of the fathers. But Jesus teaches the spiritual nature of the law and its far-reaching claims. Love to God and to men must dwell in the heart and control the life,—the spring of every thought and every action. RH September 27, 1881, par. 7

RH – časopis Review and Herald, 27. září 1881, odst. 7 Farizeové s Kristovým učením nebyli spokojení. Jím nařizovaná praktická zbožnost je odsuzovala. Chtěli, aby se věnoval vnějšímu dodržování obřadního zákona a zvykům a tradicím otců. Ježíš však učí o duchovní povaze zákona a jeho dalekosáhlých nárocích. Lásky k Bohu a k lidem musí přebývat v srdci a řídit život – musí být zdrojem každé myšlenky a každého jednání.

He, the author of truth, must separate truth from the chaff of man's utterance, which had made it of no effect. The principles of God's government and the plan of redemption must be clearly defined. The lessons of the Old Testament must be fully set before men. PK 700.3

PK – Proroci a králové 700.3 Ježíš jako původce pravdy musí oddělit pravdu od plev lidských výroků, které ji zbavili účinku. Zásady Boží vlády a plán vykoupení musí být jasně vymezeny. Lidstvu musí být předložena naučení Starého zákona. (srv. PK 460.4)

He spoke with certainty, and a convincing power attended His words. The people were silenced, and a feeling of fear crept over them. They looked at one another doubtfully. Who of them would be saved if this Man's teachings were true? Many were convicted that this remarkable Teacher was actuated by the Spirit of God, and that the sentiments He uttered were divine. DA 305.1

DA – Touha věků 305.1 Mluvil jistě a přesvědčivě. Lidé zmlkli a zmocnila se jich bázeň. Nejistě se ohlíželi jeden po druhém. Je-li učení tohoto Muže pravdivé, kdo z nich může být zachráněn? Mnozí byli přesvědčeni, že tento obdivuhodný Učitel je veden Duchem svatým a Jeho ústy k nim promlouvá Bůh. (srv. TV 191.2)

What He taught, He lived. "I have given you an example," He said to His disciples; "that ye should do as I have done." "I have kept My Father's commandments." John 13:15; 15:10. Thus in His life, Christ's words had perfect illustration and support. And more than this; what He taught, He was. His words were the expression, not only of His own life experience, but of His own character. Not only did He teach the truth, but He was the truth. It was this that gave His teaching, power. Ed 78.7

Ed – Výchova 78.7 Žil přesně podle toho, co učil. Svým učedníkům řekl: **Jan 13,15** "Dal jsem vám příklad, abyste i vy činili, co jsem já učinil vám." **Jan 15,10** "Já jsem zachoval přikázání svého Otce." Kristův život tato slova dokonale naplnil a potvrdil. Ukázal však světu ještě více: To, co učil, tím také byl. Jeho slova vyjadřovala nejen Jeho životní zkušenosti, ale i Jeho charakter. Nebyl pouze učitelem pravdy — On sám byl tou pravdou. Právě to dávalo Jeho učení moc. (srv. Vy 48.4-5)

The teaching of Christ was the expression of an inwrought conviction and experience, and those who learn of Him become teachers after the divine order. The word of God, spoken by one who is himself sanctified through it, has a life-giving power that makes it attractive to the hearers, and convicts them that it is a living reality. When one has received the truth in the love of it, he will make this manifest in the persuasion of his manner and the tones of his voice. He makes known that which he himself has heard, seen, and handled of the word of life, that others may have fellowship with him through the knowledge of Christ. His testimony, from lips touched with a live coal from off the altar, is truth to the receptive heart, and works sanctification upon the character. DA 142.1

DA – Touha věků 142.1 Kristovo učení bylo výrazem hlubokého vnitřního přesvědčení a zkušenosti. Lidé, kteří se učí od Krista, se stávají učiteli podle božského řádu. Boží slovo zvěstované ústy člověka, který je jím sám posvěcen, má životodárnou moc. Přitahuje posluchače a přesvědčuje je, že toto slovo je živou skutečností. Když někdo přijme pravdu s láskou, která je v ní obsažena, projeví se to v jeho chování i řeči. Hlásá to, co o Slově života na vlastní uši slyšel, co sám viděl a přijal, aby i ostatní mohli spolu s ním poznávat Krista. Ve svědectví z jeho úst, kterých se dotkl žhavý uhlík z oltáře (Izajáš 6,6), poznají vnímaví lidé pravdu, která posvěcuje charakter člověka. (srv. TV 86.3-4)

By his words, his influence, and his example, he made men feel that it was possible for them to return to their loyalty and be reinstated in God's favor. He led them to see that if they repented, if their characters were transformed after the divine similitude, they would win immortality. RH December 15, 1896, par. 7

RH – časopis Review and Herald, 15. prosince 1896, odst. 7 Svými slovy, svým vlivem a příkladem dával lidem najevo, že je možné se vrátit k věrnosti Bohu a znovu se těšit z Jeho přízně. Přivedl je k poznání, že pokud budou činit pokání a jejich charakter se promění podle Božího vzoru, získají nesmrtelnost.

Lukáš 4:18-19 ¹⁸Pánův Duch je na mně, protože mne pomazal, abych zvěstoval evangelium chudým; poslal mne vyhlásit zajatcům propuštění a slepým nabytí zraku, propustit zlomené na svobodu, ¹⁹vyhlásit vítaný Pánův rok (B21 – léto Hospodinovy milosti)."

Jan 3:34-36 ³⁴Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť [Bůh] dává Ducha bez odměřování. ³⁵Otec miluje Syna a všechno dal do jeho rukou. ³⁶Kdo věří v Syna, má věčný život; kdo však Syna odmítá, nespátří život, ale zůstává na něm Boží hněv."

But the Pharisees rejected Christ; "being ignorant of God's righteousness, and going about to establish their own righteousness" (Romans 10:3), they would not submit themselves unto the righteousness of God. MB 54.2

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 54.2 Farizeové však Krista zavrhli. **Římanům 10,3** "Protože neznají Boží spravedlnost, a místo toho usilují postavit svou vlastní [spravedlnost], nepodřídili se spravedlnosti Boží." (srv. MON 37.1)